

Det forekommer mig altsaa, som om den Bestemmelse, der staaer i Underændringsforslaget, kun kan være til Gunst for Skipperen og Rhederen, men dersom Matrosen vil til Fordeel for sig selv indgaae en saadan Overenskomst, kan han ikke gennemføre denne Overenskomst, saa vil man sige, at han ingen anden Ret har end den, der udtrykkelig staaer i Lovens andet og fjerde Capitel. Saaledes stiller Sagen sig for mig, og jeg finder derfor megen Betænkelighed ved at stemme for Underændringsforslaget.

Klein: Maa jeg blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg virkelig troer, at jeg ikke er aldeles usikkert til at have en Mening om, hvilket Resultat en Dommer i det paagjældende Tilfælde vil komme til, og mindst i en Sag af denne Besskaffenhed, som ganske særlig ligger under den Slags Dommeres Omraade, til hvilke jeg henhører.

Tscherning: Jeg tvivler aldeles ikke om, at det ærebe Medlem har en fuldkommen Indsigt i, hvorledes Dommeren vil stille sig, naar en saadan Sag først bliver bragt for Domstolene, støttende sig til denne Lov, n. ar Underændringsforslaget var antaget; men jeg tvivler meget om, at han kan sætte sig fuldstændig ind i, hvorledes Matrosen vil læse Lovene, og derom er der her ligesaa meget Spørgsmaal, som om hvorledes Dommeren vil forstaae den. Dommeren finder nok ud af det; enten forstaaer han Lovene ligefrem, eller han henter de besynderligste Analogier, som han godt forstaaer at forsvare. Men dette kan ikke hjælpe Matrosen det Mindste; han skal læse sig til, hvad han kan faae ud af denne Lov, men det finder han ikke ud af, naar Underændringsforslaget vedtages. Jeg har ikke hørt det ærebe Medlem ophjse det Mindste, som skulde tale for Underændringsforslaget fremfor Ændringsforslaget (**Klein:** Det ærebe Medlem var ikke tilstede). Ganste vist, men da det ærebe Medlem siden forsøgte at behjse Sagen bedre til Gunst for mig, saa var det, da hans Paaastand just gik ud paa den Betragtningssmaade, jeg her har antydet, det Bedste, at han havde bragt det frem, som kunde ophjse mig; men Alt, hvad det ærebe Medlem sagde, havde jeg for-

inden forstaaet af mig selv. Jeg kan saaledes ikke see, at Underændringsforslaget gjør den mindste Nytte, men da det derimod kan være forvirrende, er det langt bedre ikke at vedtage det.

Tugen: Jeg troer dog, at naar vorne Folk, saaledes som det ærebe Medlem for Søetatsstabet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) henviser dem til, bruge deres Fortolkningsevne og læse Lovene med Forstand, og deraf søge at udbrage deres Rettigheder, saa vil man meget godt kunne lade dette Underændringsforslag gaae, idet Matrosen da nok vil kunne læse derudaf, at han ikke behøver det samme Beviis som Rhederen eller Skipperen til at ophjse, hvilke Forandringer der ere foretagne ved en Forhyring eller deslige. Naar der her staaer, at Rhederen eller Skipperen paaberaaber sig saadanne Forandringer, saa ligger det allerede tydeligt for Matrosen, at saadanne Forandringer overhovedet kunne gjøres, og naar der da ikke staaer henviist til, paa hvilken Maade han skal bevise dem, saa maa det være efter de almindelige Bestemmelser. Jeg troer saaledes, at han nok maa kunne forstaae det.

Tscherning: „Forstaae det“, ja men tilige forstaae det saaledes, at de Forandringer, som skulde kunne gjøres, med Nøiemlighed kun kunne gaae ud fra Rhederen eller Skipperen, men ikke hidrøre fra Matrosens eget Forlangende. Det er dette, som Underændringsforslaget vil føre til; det vil føre til, at Matrosen, naar han læser det, vil sige: Dersom Rhederen eller Skipperen forlanger saadanne Forandringer, da kan Du indgaae derpaa og underkaste Dig dem; men det falder ham ikke ind, at han kan stille sig op overfor Skipperen eller Rhederen som lige Part og forlange contractmæssig Forandring i de Punkter, som staae i Lovens 2det og 4de Capitel. Dette er en stor Forskjel, og det er en meget stor Feil at sætte denne Bestemmelse i Lovene; det er ikke at beskytte Matrosen, men at berøve ham den rette Indsigt til at erkjende sine egne Forhold og sine egne Rettigheder.